

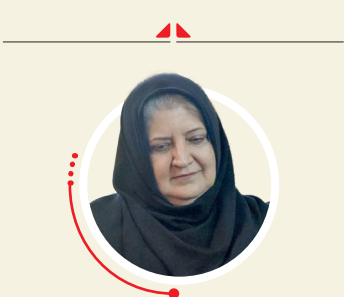
تهران بدون پناهگاه

مدیرعامل سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، ضمن تشریح آخرین اقدامات صورت گرفته در راستای شناسایی پناهگاه‌های عمومی در پایتخت، از شناسایی بیش از ۵۰۰ پناهگاه در مدارس خبر داد. علی نصیری درباره آخرین اقدامات برای شناسایی فضاهای پناهگاهی در پایتخت گفت: «بیش از ۵۰۰ پناهگاه در مدارس شناسایی شدند که بخش اعظم آن، قابل احیانینسند. باقی نیز اگر هزینه کنیم، فضای کافی برای حضور مردم ندارند. بنابراین برای تهران ۱۰ میلیونی چندان نمی‌توان روی این پناهگاه‌ها حساب کرد.» او با بیان اینکه ما دستورالعملی بابت پناهگاه نداشتیم، گفت: «تنها دستورالعمل پدافند غیرعامل پناهگاه‌های شهری شهید شاطری در اختیار بود که پناهگاه‌ها را در چهار دسته تقسیم‌بندی کرده است.» نصیری ادامه داد: «براساس این دستورالعمل پارکینگ‌های ساختمان‌های مسکونی می‌تواند به‌عنوان پناهگاه به کار برده شود و مراکز اداری، تجاری و برخی ایستگاه‌های مترو نیز به‌عنوان پناهگاه عمومی شناسایی شدند.»

ورود سامانه جدید بارشی

رئیس مرکز ملی پیش‌بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا، از ورود سامانه بارشی به کشور از روز جمعه خبر داد. به گزارش ایسنا، صادق ضیاییان درباره وضعیت جوی کشور گفت: «پنج‌شنبه در برخی مناطق آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، اردبیل و نیز در ارتفاعات زاگرس مرکزی، افزایش ابر و بارش برف پیش‌بینی می‌شود. پنج‌شنبه بعد از کاهش دمای محسوسی که در کشور رخ داد، در بیشتر مناطق کشور دمای هوا به‌طور نسبی افزایش می‌یابد.» رئیس مرکز ملی پیش‌بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا ادامه داد: «جمعه، با ورود سامانه بارشی، شمال غرب، غرب، ارتفاعات دامنه‌های البرز غربی، ارتفاعات البرز مرکزی و شرقی، برخی مناطق زاگرس مرکزی، بارش برف و وزش باد و کاهش نسبی دما رخ می‌دهد، همچنین با نفوذ جریانات شمالی به سواحل دریای خزر در گیلان، مازندران و غرب گلستان، بارش باران، وزش باد و کاهش دید پیش‌بینی می‌شود.»

افزایش ۳ برابری موارد مثبت اچ‌ای‌وی

رئیس اداره ایذز وزارت بهداشت گفته است که در پویش اخیر «من هم تست اچ‌آی‌وی می‌دهم» در ۴۳۰۸ مرکز فعال در اجرای این برنامه، ۱۹۹ هزار و ۸۹۱ تست تشخیص سریع انجام شد. به گفته هنگامه نامداری تبار، بررسی و مقایسه آمارها نشان می‌دهد که تعداد تست‌های انجام‌شده و موارد مثبت اولیه شناسایی‌شده در این پویش، حدود سیرابر زمان مشابه قبل از اجرای آن بوده است که بیانگر اثربخشی پویش در افزایش مراجعه داوطلبانه و تشخیص زودهنگام بیماری است. او ادامه داد: «از مجموع موارد مثبت اولیه شناسایی‌شده، ۲۶۷ نفر با موفقیت به خدمات تشخیصی و درمانی مرتبط لینک شدند که این موضوع نشان‌دهنده تقویت مسیر مراقبت و درمان در کشور است. تداوم اجرای پویش‌های ملی با رویکرد مشارکت بین‌بخشی واجتماعی، نقش مهمی در کنترل اچ‌آی‌وی، کاهش انتقال بیماری و تحقق اهداف برنامه ملی کنترل ایذز خواهدداشت.»

اگر بارندگی‌ها افزایش پیدا کند و روند آن هم مستمر باشد: «مصرف آب بسیار بالا و توسعه نامتوازن و ناپایدار است و به‌همین دلیل درعمل همه آب تجدیدپذیر حوضه آبی را مصرف و مابقی آن را از منابع آبی غیرقابل تجدیدپذیر تامین می‌کنیم. مشکل اصلی ما دراین‌زمینه مشارکت‌نکردن مردم است. ما سه تا پنج برابر استانداردهای سرانه در شهرها و روستاها آب مصرف می‌کنیم. در این شرایط چطور ممکن است همچنان صادرکننده محصولات آب‌بر باشیم؟ این نشان می‌دهد که ما نتوانسته‌ایم مشارکت مردم را جلب و آنها را همراه کنیم.» او اعتقاد دارد که ساختار اجرایی کشور به‌صورت فعلی توان احیای این دریاچه و دریاچه‌های دیگر و حفظ و صیانت از منابع آب و خاک را ندارد: «وزارتخانه و سازمان‌های مختلفی در این کار دخالت دارند و هرکدام به‌صورت مجزا تصمیم می‌گیرند. جهاد کشاورزی همچنان کشاورزی را توسعه می‌دهد، آبفا فقط به فکر فروش آب است و همه این روند، به‌دلیل نبود مدیریت یکپارچه منابع آب است. با وجود اینکه بیش از دودهه است تلاش می‌کنیم و کارگروه‌های مختلفی در رابطه با احیای دریاچه ارومیه تشکیل شده، هنوز نتوانسته‌ایم در مسیر احیا قرار بگیریم.» از نگاه زینالی‌زاده، دلیل موفق نبودن در مسیر احیا، نبود حکمرانی آب مناسب است: «ساختار اجرایی ما نمی‌تواند حکمران خوبی باشد و تحت‌تاثیر عوامل حاشیه‌ای است و دیدگاه یکپارچه‌ای روی منابع ندارد و بیشتر به‌دنبال تولید آب است. وقتی با کمبود آب روبه‌رو می‌شود، دنبال راهکارهای انتقال آب بین حوضه‌ای است که به‌صورت توهیم‌زا از تکنولوژی انتظار دارند مشکلی را برطرف کند. با این ساختار ما امیدی به احیای دریاچه نداریم. اول، همه باید دور هم جمع شویم و به این باور برسیم که ازدست‌دادن دریاچه در یک سطح وسیع‌تر، منابع آبی مورد نیاز برای زیست‌بوم خود را از دست داده‌ایم. علاوه بر این، ما ابزار آن را هم نداریم. مشخص نیست چه کسی باید متولی این کار باشد. اگر سازمان آبفا و وزارت نیرو وظیفه حفظ و صیانت دارد، پس چرا نمی‌تواند این وظیفه را انجام دهد و همچنان برداشت‌های غیر مجاز ادامه دارد؟ وزارت جهاد کشاورزی بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آب است و باز هم اراضی کشاورزی به شدت در حال توسعه است. با افتخار اعلام می‌شود که از این حوضه بحران‌زده آبی بزرگ‌ترین صادرکننده محصولات آب‌بر هستیم. در چندسال اخیر که شدیدترین خشکسالی را طی کردیم، اراضی کشاورزی هم توسعه پیدا کرد که کم‌کم ابعاد امنیتی پیدا می‌کند. پشت مخازن سدها هم سکونتگاه‌های جدید احداث‌شده و باغ‌های جدید در حال ایجادشدن هستند. ما به دریاچه به‌عنوان اولویت بعدی نگاه می‌کنیم.»

زینالی‌زاده از افتتاح کارخانه ذوب‌آهن در همین حوضه آبی خبر می‌دهد و تاکید می‌کند که پساب این کارخانه باید به دریاچه اختصاص پیدا می‌کرد، اما اراده‌ای برای این کار وجود نداشت: «در همین چندماه گذشته خبر افتتاح کارخانه ذوب‌آهن را می‌شنویم که آبفای یکی از استان‌ها از آنها تقدیر می‌کند؛ چون پساب تصفیه خود را که می‌فروشد؛ درحالی‌که این تصفیه‌خانه را که از محل اعتبارات ستاد احیا ساخته است و این پساب را باید به دریاچه تحویل می‌داد، اما به‌دلیل اینکه نتوانستیم چندکیلومتر خط لوله در این سال‌ها تاسیس کنیم، این پساب به دریاچه اختصاص داده نشد. حتی از فروش این پساب، اعتباری برای ایجاد این خط لوله در نظر گرفته نشد؛ چون اصلاً هدف این نبوده است.»

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پژو روآ مدل ۱۳۸۷ رنگ نوک مدادی شماره موتور ۱۱۶۸۷۰۲۱۳۶۵شماره شاسی NAAB۲۱AA۲۸H۰۰۸۶۳۱ شماره پلاک ۸۱ ایران ۵۴۱ ب ۳۹ به‌نام جعفر عبدالهی نیا مفقود واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۸۳ رنگ سفید شماره موتور ۱۱۲۸۳۱۵۳۲۰۶ شماره شاسی ۸۳۵۶۰۴۲۸ شماره پلاک ۸۳ ایران ۱۵۶ ب ۱۳ به‌نام نودر داودی مفقود و از درجه اعتبارساقط می‌باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی وانت مزدا ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۰ رنگ زیتونی شماره موتور ۱۹۹۳۹۹ شماره شاسی ۷۰۶۰۹۶۳۶ شماره پلاک ۷۱ ایران ۳۲۷ ب ۷۲ به‌نام فرج اله نقی زاده مفقود و از درجه اعتبارساقط می‌باشد.

قابل توجهی نیست که مانع اجرای پروژه‌ها می‌شود.» او می‌گوید، سال ۱۴۰۰ با شواهد و قرائن، سیاه‌ترین سال دریاچه ارومیه بوده است: «در این سال همه عوامل دست‌به‌دست هم دادند تا امروز که با خشک‌شدن دریاچه روبه‌رو شویم. هرچه در این سال رقم خورد، به‌نیت خشک‌شدن این دریاچه بوده است. گزارش تصویب طرح تحقیق و تفحص در سال ۱۴۰۰، انحلال مرکز آینده‌پژوهی، انحلال دبیرخانه ستاد احیا، قطع اعتبارات احیا مربوط به همین سال است. طرح تحقیق و تفحص از ستاد احیا، نوعی سیاسی‌کاری بود و توسط فراکسیون محیط‌زیست مجلس به‌تلافی جلوگیری از ساخت سد‌های جدید در حوضه آبی دریاچه ارومیه انجام شد. طبق آیین‌نامه داخلی مجلس باید ظرف شش‌ماه نتیجه این تحقیق و تفحص درباره ادعا‌های مطرح شده، اعلام می‌شد، اما سه‌سال بعد و در آخرین روزهای مجلس قبلی منتشر شد و نتوانست ادعای خود را ثابت کند. گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس در راستای همان مسیر سال ۱۴۰۰ بود که بنا بود احیای دریاچه ارومیه ادامه پیدا نکند. آن رقم پنج هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان مورد‌اشاره در گزارش مرکز پژوهش‌ها، بین سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۰ از محل ماده ۱۷ قانون سازمان مدیریت بحران بود؛ یعنی به‌طور متوسط سالی ۶۰۰ میلیارد تومان که کمتر از یک‌درصد اعتبارات عمرانی قانون بودجه کشور است. اما این بزرگمایی که از سوی فراکسیون محیط‌زیست و کمیسیون آب و کشاورزی رخ داد، باعث شد که از بعد از سال ۱۴۰۰ دریاچه ارومیه دیگر روی خوش نبیند و مرکز آینده‌پژوهی و دبیرخانه منحل شود، قرارداد با دانشگاه‌ها تمدید نشود. طرح تحقیق و تفحص سیاسی بنای آن گذاشته شود که درنهایت به هیچ مدرکی دست پیدا نکردند؛ درنهایت در این چهارسال، دریاچه هرسال حدود ۴۰ سانتی‌متر افت کرد و الان به‌طور کامل خشک‌شده است.»

▼ در مسیر احیای دریاچه نیستیم

گزارش مرکز پژوهش‌ها در سال ۱۴۰۰ نشان داد که تا همان بازه زمانی با وجود بودجه‌ای که این مرکز آن را قابل توجه می‌داند، برنامه نجات دریاچه ارومیه نتوانسته بود تنها به‌صورت موقت شرایط دریاچه را تثبیت کند. از ابتدای سال آبی جاری، ۴۲/۷ میلی‌متر بارش در حوضه آبریز ارس، ۱۱۳/۴ میلی‌متر در حوضه آبریز دریاچه ارومیه و ۲۷۱ میلی‌متر در حوضه زاب ثبت شده است که در مقایسه با دوره مشابه سال آبی گذشته، به‌جز حوضه ارس با کاهش ۱۴ درصدی، سایر حوضه‌ها با رشد بارندگی همراه بوده‌اند. بارش‌های اخیر در حوضه آبریز دریاچه ارومیه سبب‌شده تا تراز این دریاچه نسبت به روزه‌های نخست مهرماه سال جاری یعنی حدود ۲/۵ ماه پیش، ۴۰ سانتی‌متر افزایش یابد. به گفته رئیس پژوهشکده مطالعات دریاچه ارومیه این میزان افزایش آب تاثیری روی افزایش تراز نیست ولی سطح آن را مرطوب کرده که می‌تواند در کنترل ریزگردها موثر باشد. در کنار این بارندگی‌ها باید مصرف آب را کاهش و اجازه داد آب به پیکره دریاچه برسد.

کامران زینالی‌زاده، رئیس پژوهشکده مطالعات دریاچه ارومیه در گفت‌وگو با هم‌میهن، توضیح می‌دهد که آیا هنوز امیدی به احیای دریاچه وجود دارد؟ او می‌گوید، با تفکری که ساکنان و مسئولان دارند و باور نداشتن به این بحران، باید بگوییم امیدی نیست؛ حتی

دریاچه ارومیه، مربوط به لایروبی رودخانه‌های منتهی به دریاچه، اتمام تصفیه‌خانه تبریز و خط انتقال پساب آن و آبیاری نوین است و عیسی‌پور توضیح می‌دهد که درحال حاضر حداقل می‌توان گفت، بخش اعظمی از پروژه‌های سخت‌افزاری انجام شده و آنچه روی زمین مانده و بسیار سخت است، پروژه‌های نرم‌افزاری مانند تبیین الگوی کشت، کاهش مصرف آب و جلوگیری از برداشت‌های غیرمجاز و مشاغل جایگزین است. به اعتقاد او دریاچه ارومیه قابل احیاست و بارندگی‌های حدود ۴۰ سانتی‌متری روزهای اخیر نشان می‌دهد که این امکان همچنان وجود دارد.

عیسی‌پور تاکید می‌کند، پروژه‌هایی که اجرا شده تکالیف دولت‌ها بوده و فقط برای احیای دریاچه ارومیه نبوده است. نمونه آن تکمیل تصفیه‌خانه‌های تبریز و ارومیه و ساخت سد کانی سیب و تونل زاب است که فارغ از بحث احیای دریاچه، دولت تکلیف داشت که آنها را احداث کند.

او می‌گوید نحوه فعلی تخصیص بودجه باعث شد، پیشنهادی برای اختصاص ردیف بودجه مستقل برای طرح‌های عمرانی احیای دریاچه به رئیس‌جمهور اعلام شود: «فروردین‌ماه امسال رئیس‌جمهور دراین‌زمینه دستور مساعدی دادند و مکاناتی انجام شد، اما سازمان برنامه و بودجه اعلام کرده است که نمی‌تواند ردیف بودجه جدیدی را ایجاد کند و باید همان روال یک دهه گذشته ادامه پیدا کند. آنها معتقدند که ایجاد چنین ردیف مستمر و مستقلی برای پوشش طرح‌های دریاچه ارومیه نیازی نیست. تصمیم ما این بود که چتری برای پروژه‌های دریاچه ارومیه ایجاد شود و قابل برنامه‌ریزی باشد. دستگاه‌های اجرایی براساس ادعای که ابتدای سال به آنها اختصاص داده می‌شود، پروژه‌هایی را آغاز می‌کنند و درنهایت انتهای سال آن اعداد محقق نمی‌شود و پروژه‌ها نیمه‌کاره می‌ماند. بعضی از این پروژه‌ها به‌دلیل کمبود تخصیص زمان‌بر شدند و الان هم با پیشرفت فیزیکی ۷۰ تا ۸۰ درصد نیمه‌کاره مانده‌اند. برای مثال دو، سه سال پیش پنج‌میلیارد تومان به این پروژه‌ها اختصاص داده می‌شد، به پایان می‌رسید، الان باید ۵۰۰ تا ۶۰۰ میلیارد تومان اعتبار تخصیص داده شود تا این پروژه‌ها تکمیل داده شوند. ما می‌دانیم که شرایط اقتصادی کشور ایده‌آل نیست و درک می‌کنیم، اما این پروژه هم اهمیت زیادی دارد و دولت هم در این شرایط برای تعدادی از پروژه‌ها از همان بند (م) ماده (۲۸) قانون سازمان مدیریت بحران اعتباراتی تخصیص داده است، اما عدد قابل ملاحظه‌ای نیست. ما درعمل انتظار داشتیم که بخش اعظمی از این پروژه‌ها که تکمیل نواقص پروژه‌های قدیمی و برخی پروژه‌های موثر جدید انتخاب شوند، اما تعدادشان بسیار کم است و امیدواریم این شرایط در ماه‌های آینده بهبود پیدا کند.» عیسی‌پور توضیح می‌دهد که از ۱۴ پروژه پیشنهادی ستاد احیای دریاچه ارومیه که در ابتدای سال مطرح شد، درنهایت به‌دلیل شرایط اقتصادی کشور، شش عنوان پروژه تصویب شدند: «ما ابتدای امسال ۱۴ پروژه پیشنهاد داده بودیم که همه آنها در اولین جلسه کارگروه ملی مصوب شد؛ بعضی از پروژه‌ها قرار بود یک‌ساله و بعضی از آنها به‌دلیل نیاز به اعتبار بیشتر دوساله در نظر گرفته شود. میزان تخصیص اعتبار به هر پروژه نیز در کمیته‌ای مشخص شد، اما درنهایت به‌دلیل شرایط اقتصادی، تعداد محدودی از این پروژه‌ها تصویب و حدود ۸۰۰ میلیارد تومان برای شش عنوان پروژه انتخاب شدند که مراحل تامین و تخصیص آنها در سازمان برنامه و بودجه در حال طی‌شدن است.»

با وجود اینکه عیسی‌پور از درخواست برای بودجه طرح‌های عمرانی احیای دریاچه ارومیه خبر می‌دهد، علی حاجی‌مرادی، عضو اندیشکده آب دانشگاه شریف و مدیر سابق برنامه‌ریزی ستاد احیای دریاچه ارومیه، می‌گوید آن ردیف بودجه‌ای که سازمان برنامه وبودجه در لایحه بودجه سال آینده با آن مخالفت کرده،مربوط به اعتبار مطالعاتی احیای دریاچه ارومیه است. توضیح می‌دهد که از سال ۱۳۹۳ برای اجرای پروژه‌های مورد نیاز احیای دریاچه، اعتبارات لازم از محل ماده ۱۷ قانون مدیریت بحران کشور تامین شود. با وجود همه مشکلاتی که این محل تامین اعتبار داشت، در سال‌های گذشته به‌غیر از سال‌های ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۳، در دولت‌های یازدهم و دوازدهم و امسال، این محل برای پروژه‌های اجرایی دریاچه ارومیه وجود دارد و دولت فعلی، امسال در تاریخ دوم دی‌ماه، ۸۰۰ میلیارد تومان برای این پروژه‌ها از محل ماده ۱۷ قانون مدیریت بحران کشور مصوب کرد: «آنچه در رسانه‌ها مطرح شده، جدای از اعتبارات مربوط به پروژه‌های اجرایی و مربوط به اعتبار مطالعاتی احیای دریاچه ارومیه است. محل تامین این دو نوع اعتبار از همان ابتدا با هم متفاوت بود. سازمان برنامه و بودجه هنوز رد یا تایید نکرده، اما آنچه دیده می‌شود این است که در لایحه بودجه ۱۴۰۵، بودجه مطالعاتی وجود ندارد که عدد آن بسیار کمتر از بودجه اجرایی بود. از سال ۱۳۹۲ یک ردیف اعتباری تحت‌عنوان مطالعه و طراحی طرح نجات دریاچه ارومیه که در پیوست قوانین بودجه صرفاً برای مطالعات این حوزه در نظر گرفته می‌شد و تا همین امسال به‌صورت پیوسته وجود داشت و عدد